YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä kesäkuuta 2002 *

Asiassa C-66/00,

jonka Tribunale di Parma (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on

Dante Bigi,

Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggianon osallistuessa asian käsittelyyn,

ennakkoratkaisun maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 535/97 (EYVL L 83, s. 3), 13 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Bigi, edustajanaan avvocato G. G. Lasagni,

— Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggiano, edustajanaan avvocato F. Capelli,

— Italian hallitus, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato O. Fiumara,

— Saksan hallitus, asiamiehinään W.-D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön,

— Kreikan hallitus, asiamiehinään I. K. Chalkias ja C. Tsiavou,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään H. Dossi,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. L. Iglesias Buhigues ja P. Stancanelli,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Bigin, edustajanaan G. G. Lasagni, Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggianon, edustajanaan F. Capelli, Italian hallituksen, asiamiehinään U. Leanza ja O. Fiumara, Saksan hallituksen, asiamiehenään W.-D. Plessing, Kreikan hallituksen, asiamiehinään G. Kanellopoulos ja C. Tsiavou, Ranskan hallituksen, asiamiehinään C. Vasak ja L. Bernheim, Portugalin hallituksen, asiamiehenään L. I. Fernandes, ja komission, asiamiehinään J. L. Iglesias Buhigues ja P. Stancanelli, 6.6.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.10.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunale di Parma on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 21.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.2.2000, EY 234 artiklan nojalla seitsemän ennakkoratkaisukysymystä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperä-

nimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 535/97 (EYVL L 83, s. 3; jäljempänä asetus N:o 2081/92), 13 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggianon (jäljempänä Consorzio) rikosilmoituksen perusteella Bigiä vastaan aloitetussa rikosoikeudenkäynnissä, jossa Bigiä syytetään sen Italian lainsäädännön rikkomisesta, joka liittyy petolliseen toimintaan kaupankäynnissä, tuotteiden markkinointiin harhaanjohtavien merkkien tai tunnusten avulla sekä suojattujen alkuperänimitysten käyttöön (jäljempänä SAN).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetuksella N:o 2081/92 otetaan käyttöön maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten yhteisön suoja.

4 Asetuksen N:o 2081/92 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Nimityksiä, joista on tullut yleisnimiä, ei voi rekisteröidä.

Tässä asetuksessa 'nimityksellä, josta on tullut yleisnimi' tarkoitetaan maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimeä, josta on tullut maataloustuotteen tai elintarvikkeen yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa

tämä maataloustuote tai elintarvike on alun perin tuotettu tai jossa sitä on pidetty kaupan.

— — "

5 Tämän saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jotta suojattua alkuperänimitystä (SAN) tai suojattua maantieteellistä merkintää (SMM) voidaan käyttää, maataloustuotteen tai elintarvikkeen on oltava eritelmän mukainen". Saman artiklan 2 kohdassa luetellaan ne seikat, jotka eritelmään on vähintään sisällyttävä.

6 Asetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Rekisteröidyt nimitykset on suojattu:

a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimityksen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimityksellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimityksen käytöllä voi hyötyä suojatun nimityksen maineesta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten 'laatu', 'tyyppi', 'menetelmä', 'tuotettu kuten', 'jäljitelmä' tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan tuotteen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa yleisöä harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

Jos rekisteröityyn nimitykseen sisältyy siihen kuuluvana maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, jota pidetään yleisnimenä, tämän yleisnimen käytön vastaavissa tuotteissa tai elintarvikkeissa ei katsota olevan ristiriidassa 1 kohdan a ja b alakohdan kanssa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin pitää voimassa kansalliset toimenpiteet, joilla hyväksytään 17 artiklan mukaisesti rekisteröityjen nimitysten käyttäminen, enintään viiden vuoden ajan rekisteröinnin julkaisemispäivästä, jos

— tuotetta on pidetty laillisesti kaupan kyseistä nimitystä käyttäen ainakin viiden vuoden ajan ennen tämän asetuksen julkaisemispäivää,

— yritykset ovat pitäneet kyseistä tuotetta laillisesti kaupan käyttäen nimitystä jatkuvalla tavalla ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuna aikana,

— merkinnöistä käy selvästi ilmi tuotteen todellinen alkuperä.

Tämä poikkeus ei kuitenkaan saa johtaa tuotteiden pitämiseen vapaasti kaupan sellaisen jäsenvaltion alueella, jossa edellä tarkoitetut nimitykset on kielletty."

7 Asetuksessa N:o 2081/92 säädetään sen 5—7 artiklassa tarkoitetun normaalin rekisteröintimenettelyn lisäksi yksinkertaistetusta siirtymämenettelystä, joka kuvataan sen 17 artiklassa ja jonka mukaan voidaan rekisteröidä kansallisessa oikeudessa jo suojattuja alkuperänimityksiä.

8 Asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetään siten seuraavaa:

"1. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

2. Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty."

9 Italian tasavalta on ilmoittanut tämän yksinkertaistetun menetelmän mukaisesti komissiolle, että se haluaa saada rekisteröidyksi muun muassa nimityksen "Parmigiano Reggiano". Komissio on suorittanut tämän rekisteröinnin lisäämällä kyseisen nimityksen niihin SAN:iin, jotka on mainittu asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä 12.6.1996 annetun komission asetuksen N:o 1107/96 (EYVL L 148, s. 1) liitteessä.

Pääasia

10 Nuova Castelli SpA -niminen yritys (jäljempänä Castelli), jonka laillinen edustaja Bigi on, valmistaa Italiassa monen tyyppisiä juustoja. SAN:n "Parmigiano Reggiano" eritelmän mukaisen juuston lisäksi se on jo kauan valmistanut eri alkuperän omaavien useiden juustolajien sekoituksesta kuivattua, pastöroitua ja jauhemaista juustoraastetta, joka ei ole kyseisen eritelmän mukaista ja jonka myynti Italiassa on näin ollen kielletty. Kyseinen toisen tyyppinen juusto, jota myydään etiketillä "parmesan" varustettuna, on tarkoitettu pidettäväksi kaupan ainoastaan Italian ulkopuolella, erityisesti Ranskassa.

11 Erä kyseistä Castellin valmistamaa toisen tyyppistä juustoa, jonka pakkauksissa käytettiin sanalla "parmesan" varustettua etikettiä ja joka oli tarkoitettu vietäväksi muihin jäsenvaltioihin, takavarikoitiin 11.11.1999 Parmassa sijaitsevan lähettäjän luota. Takavarikointiin johtaneen ilmoituksen oli tehnyt Consorzio, joka on SAN "Parmigiano Reggiano" nimityksen mukaisen juuston valmistajien järjestö ja joka esitti rikosoikeudenkäynnissä Tribunale di Parmassa Bigiä vastaan vahingonkorvausvaatimuksia.

12 Bigiä syytetään liiketoiminnassa tehdystä petoksesta ja teollisuustuotteiden myyntiä harhaanjohtavin pakkausmerkinnöin koskevasta rikoksesta, koska hän on tuottanut ja pitänyt kaupan mainittua juustoa näissä olosuhteissa. Bigin syytetään lisäksi rikkoneen kieltoa käyttää alkuperänimityksiä tai hyväksyttyjä merkintöjä, jotka on kokonaan muutettu tai joita on osittain, myös välillisesti, muutettu lisäämällä "tyyppiä", "käyttöä" tai "makua" koskevia oikaisevia ilmaisuja tai muita samankaltaisia ilmaisuja.

13 Bigi vetoaa puolustuksekseen asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan säännöksiin ja väittää, että Italian tasavallalla ei ole oikeutta kieltää Italiassa sijaitsevia tuottajia valmistamasta juustoa, joka ei ole SAN:n "Parmigiano Reggiano" mukaista, kun kyseinen juusto on tarkoitettu vietäväksi muihin jäsenvaltioihin ja pidettäväksi kaupan niissä.

Ennakkoratkaisukysymykset

14 Koska Tribunale di Parma ei ole varma tällä alalla sovellettavan yhteisön oikeuden tulkinnasta, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohtaa (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 535/97) tulkittava siten, että asianomaisen jäsenvaltion ei tarvitse toteuttaa virallisia lainsäädäntötoimenpiteitä tai hallinnollisia toimenpiteitä voidakseen sallia sen, että sen alueella käytetään sellaisia nimityksiä, jotka voidaan sekoittaa asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti rekisteröityjen nimitysten kanssa?

2) Voiko edellä mainittujen nimikkeiden käyttö kyseisen jäsenvaltion alueella olla sallittua pelkästään sillä perusteella, että tämä jäsenvaltio ei ole kieltänyt mainittua käyttöä?

3) Aiheuttaako se seikka, että jäsenvaltio, jonka alueella asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa tarkoitetun rekisteröinnin kanssa sekoitettavissa olevan nimityksen käyttö on todettu, ei ole kieltänyt mainittua käyttöä, sen, että kyseisen nimityksen käyttöä on pidettävä lainmukaisena, kun käyttäjänä on rekisteröintivaltiossa kotipaikan omaava yritys, jos tämä yritys käyttää sekoitettavissa olevaa nimitystä yksinomaan sellaisista tuotteista, jotka on tarkoitettu myytäviksi rekisteröintivaltion ulkopuolella ja ainoastaan sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei ole kieltänyt kyseisen nimityksen käyttöä?

4) Päättyykö asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdassa säädetty viiden vuoden pituinen määräaika käyttää riidanalaista merkintää 12.6.2001 sellaisen tuotteen käytön osalta, jonka nimitys on rekisteröity 12.6.1996 (ks. edellä mainittu asetus N:o 1107/96)?

5) Onko jäsenvaltiossa, jonka hakemuksesta on asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti rekisteröity alkuperänimitys (SAN), kotipaikan omaavalla yrityksellä, joka on käyttänyt rekisteröityyn nimitykseen sekoitettavissa olevaa nimitystä keskeytyksettä viiden vuoden ajan ennen asetuksen N:o 2081/92 voimaantuloa (24.7.1993), oikeus käyttää tätä nimitystä erottaakseen ne tuotteet, jotka on tarkoitettu myytäviksi yksinomaan rekisteröintivaltion ulkopuolella ja ainoastaan sellaisen jäsenvaltion alueella, joka ei ole kieltänyt tämän nimityksen käyttöä alueellaan?

6) Jos edellä 5 kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, voiko suojatun alkuperänimityksen rekisteröintijäsenvaltiossa kotipaikan omaava

yritys laillisesti käyttää tuotteidensa erottamiseksi rekisteröityyn nimitykseen sekoitettavissa olevaa nimitystä siihen asti kun viisi vuotta on kulunut suojatun nimityksen rekisteröintipäivästä (12.6.1996) eli siis 12.6.2001 asti?

7) Onko edellä 6 kohdassa mainitun määräajan päättyessä (12.6.2001) katsottava, ettei taloudellisella toimijalla, jolla ei ole nimenomaista oikeutta käyttää edellä mainitun asetuksen N:o 2081/92 mukaisesti rekisteröityä nimitystä, ole oikeutta käyttää rekisteröidyn nimityksen kanssa sekoitettavissa olevia nimityksiä missään jäsenvaltiossa?"

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

15 Saksan hallitus väittää, että ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta, koska vastaus esitettyihin kysymyksiin ei ole välttämätön pääasian ratkaisemiseksi. Bigin käyttämä nimitys "parmesan" on nimittäin yleisnimi eikä asetuksessa N:o 2081/92 tarkoitettu SAN.

16 Nimitys "parmesan" on yleisnimi, koska siitä on tullut yleisesti ottaen nimitys, joka kuvaa yksinään juustoraastetta tai raastettavaksi tarkoitettua juustoa. Näin ollen "parmesanista" on asetuksen N:o 2081/92 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla "tullut — — elintarvikkeen yleinen nimi". Saksan hallitus viittaa nimityksen "parmesaanijuusto" yleisen luonteen osalta erityisesti julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin asiassa C-317/95, Canadane Cheese Trading ja Kouri (määräys 8.8.1997, Kok. 1997, s. I-4681), esittämän ratkaisuehdotuksen 35 kohtaan.

17 Kyseinen hallitus korostaa, että koska ainoastaan nimitys "Parmigiano Reggiano" on rekisteröity, yhteisön suoja rajoittuu siihen ja koskee vain rekisteröidyn nimityksen täsmällistä esitystapaa. Se lisää, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan moniosaisen nimityksen erillisten osien suoja on mahdollinen ainoastaan, jos kyse ei ole yleisnimestä tai yleisesti käytetystä ilmauksesta (yhdistetyt asiat C-129/97 ja C-130/97, Chiciak ja Fol, tuomio 9.6.1998, Kok. 1998, s. I-3315, 37 kohta).

18 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 234 artiklan mukaisessa yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuimien välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos esitetyt kysymykset koskevat yhteisön oikeuden tulkintaa, yhteisöjen tuomioistuimen on siten yleensä ratkaistava esitetyt kysymykset (ks. erityisesti asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995, Kok. 1995, s. I-4921, 59 kohta).

19 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin myös katsonut, että sen on oman toimivaltaisuutensa arvioimiseksi poikkeustapauksissa tutkittava ne olosuhteet, joiden vallitessa kansallinen tuomioistuin esitti ennakkoratkaisukysymyksen. Yhteisöjen tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vain, jos on ilmeistä, että yhteisön oikeuden tulkitsemisella, jota kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen tai jos yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. erityisesti asia C-390/99, Canal Satélite Digital, tuomio 22.1.2002, Kok. 2002, s. I-607, 19 kohta).

20 Käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan ole lainkaan selvää, että nimityksestä "parmesan" on tullut yleisnimi. Saksan hallitusta ja tietyiltä osin Kreikan hallitusta lukuun ottamatta tässä asiassa huomautuksia esittäneet hallitukset sekä komissio ovat nimittäin korostaneet, että ranskalainen nimitys "parmesan" on SAN:n "Parmigiano Reggiano" oikea käännös.

21 Näin ollen ei voida väittää olevan ilmeistä, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät kysymykset kuuluisivat yhteen tämän tuomion 19 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkastelluista tapauksista. Tästä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymykset

22 Ennakkoratkaisukysymykset koskevat asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdassa käyttöön otetun poikkeusjärjestelmän tiettyjä näkökohtia.

23 Kun otetaan huomioon, että pääasiassa kyseessä olevat tuotteet ovat peräisin jäsenvaltiosta, joka on saanut rekisteröidyksi SAN:n (jäljempänä SAN:n valtio), jonka mukaisia tuotteet eivät ole ja jonka asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen suoja on kyseessä, on aluksi tutkittava, voidaanko kyseistä poikkeusjärjestelmää soveltaa tällaisiin tuotteisiin.

24 Näin ollen on määriteltävä kyseisen poikkeusjärjestelmän soveltamisala. Tältä osin on otettava huomioon asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan sanamuodon lisäksi myös kyseisen säännöksen tarkoitus mainitussa asetuksessa yleensä.

25 Asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan siinä säädetään poikkeusjärjestelmästä, jonka täytäntöönpano riippuu jäsenvaltion halusta säilyttää alueellaan rajoitetun ajan aikaisempi kansallinen järjestelmä, ja vaaditaan tiettyjen edellytysten täyttämistä. Näissä edellytyksissä vaaditaan pääasiassa, että yritys, joka haluaa käyttää hyväkseen kyseistä poikkeusjärjestelmää, on pitänyt määritellyn ajan laillisesti kaupan tuotetta tällä välin rekisteröityä nimitystä käyttäen ja että näiden tuotteiden merkinnöistä käy selvästi ilmi niiden todellinen alkuperä.

26 Asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään lisäksi, että tämä poikkeus ei saa johtaa mainittujen tuotteiden pitämiseen vapaasti kaupan sellaisen jäsenvaltion alueella, jossa edellä tarkoitetut nimitykset on kielletty.

27 Näin ollen asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdassa toteutetaan yksi asetuksen N:o 2081/92 päämääristä eli se, ettei mahdollisuutta käyttää asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti rekisteröityjä nimityksiä poisteta välittömästi niiden tuotteiden osalta, jotka eivät vastaa kyseessä olevan SAN:n eritelmää. Kuten asetuksen N:o 535/97 kolmannessa perustelukappaleessa nimittäin todetaan, yhteisön lainsäätäjä on katsonut sopeutumiskauden myöntämisen tarpeelliseksi, jotta tällaisia nimityksiä pitkään käyttäneille tuottajille ei aiheutettaisi vaikeuksia.

28 Kuten kyseisessä perustelukappaleessa myös todetaan, tällaista siirtymäkautta voidaan kuitenkin soveltaa ainoastaan mainitun asetuksen 17 artiklan mukaisesti rekisteröityihin nimityksiin, toisin sanoen nimityksiin, jotka — kuten pääasiassa — on rekisteröity yksinkertaistetussa menettelyssä. Tämä menettely edellyttää erityisesti, että nimitys, jonka rekisteröintiä jäsenvaltio hakee, on kyseisessä jäsenvaltiossa oikeudellisesti suojattu tai niissä jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintunut.

29 Toisin sanoen yksinkertaistettu menettely edellyttää, ettei silloin, kun jäsenvaltio hakee nimityksen rekisteröintiä SAN:ksi, voida laillisesti pitää kaupan sen alueella tuotteita, jotka eivät ole kyseistä nimitystä vastaavan eritelmän mukaisia.

30 Näin ollen asetusta N:o 2081/92 on tulkittava niin, että nimityksen SAN:ksi rekisteröimisen jälkeen asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusjärjestelmää, jonka tarkoituksena on mahdollistaa kyseisen nimityksen käytön jatkaminen tietyin edellytyksin ja rajoituksin, voidaan soveltaa ainoastaan tuotteisiin, jotka eivät ole peräisin SAN:n valtiosta.

31 Kuten julkisasiamies on huomauttanut esittämänsä ratkaisuehdotuksen 71—79 kohdassa, tämä asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan tulkinta on asetuksen N:o 2081/92 kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa esitettyjen kuluttajansuojan ja reilun kilpailun tavoitteiden mukainen.

32 Asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohtaa on näin ollen tulkittava niin, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetun poikkeusjärjestelmän piiriin eivät kuulu

tuotteet, jotka ovat peräisin sen SAN:n valtiosta, jonka asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukainen suoja on kyseessä ja jonka eritelmää ne eivät vastaa.

33 Näin ollen, koska asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusjärjestelmää ei voida soveltaa pääasiassa kyseessä olevien kaltaisiin tuotteisiin, ei ole tarpeen vastata kysymyksiin sellaisina kuin Tribunale di Parma on ne esittänyt.

34 Nämä seikat huomioon ottaen ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle on vastattava, että asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetun poikkeusjärjestelmän piiriin eivät kuulu tuotteet, jotka ovat peräisin sen SAN:n valtiosta, jonka asetuksen N:o 2081/92 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukainen suoja on kyseessä ja jonka eritelmää ne eivät vastaa.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian, Saksan, Kreikan, Ranskan, Itävallan ja Portugalin hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunale di Parman 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan 2 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna 17.3.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 535/97, on tulkittava niin, että kyseisellä säännöksellä käyttöön otetun poikkeusjärjestelmän piiriin eivät kuulu tuotteet, jotka ovat peräisin jäsenvaltiosta, joka on saanut rekisteröidyksi suojatun alkuperänimityksen, jonka asetuksen N:o 2081/92, sellaisena kuin se on näin muutettuna, 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukainen suoja on kyseessä ja jonka eritelmää ne eivät vastaa.

Rodríguez Iglesias Jann Macken

Colneric von Bahr Edward

Puissochet Skouris Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti